



Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 9 kwietnia 2024 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 417/24/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433), w sprawie dotyczącej ustalenia, że Wnioskodawca prowadzący internetową sprzedaż zestawów cateringu dietetycznego, w ramach których oferuje klientom, w wykonanych z tworzyw sztucznych jednorazowych pojemnikach na żywność, posiłki, które zostały zaprojektowane, przygotowane oraz są oferowane i dostarczane klientom w formie schłodzonej w celu ich podgrzania i spożycia na ciepło, nie jest obowiązany do pobierania od swoich klientów opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy – **uznaje za prawidłową.**

UZASADNIENIE

Pismem z 26 lutego 2024 r. X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Do wniosku zostało dołączone potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Pismem z 4 marca 2024 r. znak: OS-WP-II.310.X wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawa przedsiębiorców o uzupełnienie braków wniosku, na które odpowiedzi udzielono pismem z 15 marca 2024 r. (data wpływu: 19 marca 2024 r.).

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej”, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia i pobierania opłat w poniżej przedstawionym przez Stronę stanie faktycznym.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„Wnioskodawca oferuje klientom zestawy cateringu dietetycznego. W ofercie posiada kilkanaście różnych diet oraz kilka różnych kaloryczności. Każdy zestaw cateringu dietetycznego składa się z kilku posiłków zapakowanych w opakowanie z tworzywa sztucznego zamkniętego przez szczelny zgrzew folią zgrzewalną z tworzywa sztucznego. W zależności od wybranej diety i kaloryczności ilość posiłków, a co za tym idzie ilość opakowań/pojemników użytych do ich zapakowania różni się. Posiłki zapakowane są w zbiorczą torbę papierową. Klient składa zamówienie na wybrany rodzaj diety z dostawą pod wskazany adres w wybranym terminie. Klient w trakcie trwania zamówienia może zmienić zamówienie poprzez m.in. zmianę rodzaju zamówionego zestawu dietetycznego, zmianę kaloryczności zestawu dietetycznego, rezygnację z części zamówienia. Wyżej wymienione zmiany mają wpływ na ilość opakowań użytych do ich zapakowania.

Wnioskodawca samodzielnie przygotowuje posiłki będące częścią zestawów dietetycznych.

Posiłki dietetyczne są samodzielnie projektowane, planowane, przygotowywane oraz schładzane do temperatury 2-6 st. C, pakowane w opakowania jednostkowe, a następnie przechowywane w ww. temperaturze przez Wnioskodawcę. Każdy posiłek posiada etykietę z oznaczeniem na którym znajduje się m.in. nazwa posiłku, informacja o sposobie przechowywania oraz informacja o sposobie spożycia posiłku, jeżeli posiłek został od początku zaprojektowany i stworzony do podgrzania i spożycia przez użytkownika końcowego w formie podgrzanej.

Każdy zestaw składający się z kilku posiłków jest zapakowany w papierową torbę i dostarczony do klienta za pośrednictwem zewnętrznej firmy kurierskiej transportem chłodniczym”.

„Sprzedaż cateringu dietetycznego odbywa się w formie elektronicznej. Złożenie zamówienia odbywa się poprzez sklep internetowy - konsument składa zamówienie drogą elektroniczną lub telefoniczną, przy czym każdorazowo przyjęcie złożonego zamówienia odbywa się w formie elektronicznej, poprzez wysłanie wiadomości e-mail na adres skrzynki pocztowej konsumenta”. Stanowisko przedstawione przez Stronę

„Wnioskodawca uważa, że pojemniki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w które zapakowano posiłki, które to posiłki są przez niego zaprojektowane oraz przeznaczone, do spożycia w formie ciepłej, w sytuacji gdy są sprzedawane użytkownikom końcowym w formie schłodzonej, ale wymagają podgrzania w celu ich spożycia i zostały oznaczone taką informacją (tj. „należy podgrzać przed spożyciem” lub „wymaga podgrzania”) na etykiecie umieszczonej na pojemniku, nie podlegają tzw. opłacie konsumenckiej, o której mowa w art. 3b ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

W załączniku nr 6 do ustawy o opłacie produktowej wskazano:

„Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się: [...]

2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest: [...]

c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

Ustawodawca w ww. ustawie ani w przepisach prawa żywnościowego nie definiuje znaczenia słowa „podgrzewać”. Natomiast w powszechnym rozumieniu tego pojęcia (jakie znaleźć można np. w Słowniku Języka Polskiego PWN) słowo „podgrzewać” oznacza -ogrzzać w pewnym stopniu, trochę; też: zagrzać coś powtórnie.¹

Posiłki, o których mowa powyżej, nie zostały stworzone przez Wnioskodawcę (producenta) w celu ich spożycia w formie zimnej (choćby teoretycznie jest to w niektórych przypadkach możliwe).

Zastosowanie obróbki tych posiłków w postaci podgrzania przed spożyciem jest warunkiem uzyskania smacznego, bezpiecznego i pełnowartościowego posiłku. W takiej też postaci tego rodzaju posiłki są serwowane przez obiekty gastronomiczne (np. restauracje czy bary mleczne). Dlatego też informacja o konieczności podgrzania tych posiłków przed spożyciem, tj. instrukcja stosowania, jest informacją obowiązkową określoną w art. 9 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności”.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).

Pojemniki na żywność objęte przepisami ustawy o opłacie produktowej to pojemniki w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:

- a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
- b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność (załącznik nr 6 pkt 2 ww. ustawy).

Należy przy tym podkreślić, że aby pojemnik na żywność wchodził w zakres stosowania ww.

¹ <https://sjp.pwn.pl/ZszukajZpQdgrzewa%C4%87.titml>

ustawy, musi spełnić łącznie wszystkie powyższe trzy kryteria, które mają zastosowanie do żywności w pojemnikach. W dokumencie opracowanym przez Komisję Europejską pt. „Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (2021/C 216/01)” (dyrektywa SUP), wskazano:

„Aby zinterpretować i zastosować te trzy kryteria, można wykorzystać następujące wskaźniki:

1) Kryterium: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos
Odpowiednie wskaźniki:

- charakter produktów spożywczych znajdujących się w pojemniku na żywność: produkty spożywcze ogólnie nadające się do bezpośredniego spożycia to np. orzechy, kanapki, jogurty, sałatki i dania gotowane, owoce i warzywa,
- dołączenie lub przymocowanie do pojemnika na żywność jednorazowego użytku wykonanego z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.

2) Kryterium: jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika
Odpowiedni wskaźnik:

- kształt pojemnika na żywność umożliwia lub ułatwia jedzenie znajdujących się w nim produktów spożywczych bezpośrednio z pojemnika, tj. wymaga po prostu otworzenia go.

3) Kryterium: jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

Odpowiednie wskaźniki:

- produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożyć bez żadnego dalszego przygotowywania. Produkt spożywczy nie wymaga np. zamrażania, przyrządzania, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchenke mikrofalowej czy opiekania. Na przykład mycia, obierania lub krojenia owoców i warzyw nie należy uznawać za przygotowanie, a zatem czynności te nie są wskazaniem do wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy, gdyż można je z łatwością wykonać w wersji na wynos,
- produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożywać bez dodatku przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce w przypadku płatków zbożowych (o ile odmierzona porcja płatków nie jest sprzedawana razem z dodatkowym pojemnikiem zawierającym porcję mleka) czy zup w proszku”.

Jak wynika z opisu stanu faktycznego przedstawionego przez Stronę, w ramach zestawów cateringowych są sprzedawane, w wykonanych z tworzyw sztucznych jednorazowych pojemnikach na żywność, posiłki które zostały zaprojektowane, przygotowane oraz oferowane klientom w formie schłodzonej w celu ich podgrzania, a następnie spożycia na ciepło i zostały oznaczone taką informacją („należy podgrzać przed spożyciem” lub „wymaga podgrzania”) na etykiecie umieszczonej na posiłku.

Żywność, którą należy podgrzać przed spożyciem, pakowana w pojemnik na żywność nie jest żywnością gotową do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie. A więc w stanie faktycznym opisanym przez Stronę nie zostało spełnione jedno z trzech kryteriów uznania pojemnika na żywność za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w myśl przepisów ustawy o opłacie produktowej. Zatem w takim przypadku takie pojemniki na żywność nie będą objęte opłatą, o której mowa w art. 3b ustawy o opłacie produktowej.

Mając powyższe na uwadze, nie zachodzą przesłanki ustawowe do zastosowania wobec Strony przepisu z art. 3b ustawy o opłacie produktowej i tym samym Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 3b tej ustawy w opisanym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej

decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.
Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.
Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.